

Prima instanță - (Judecătoria Cahul, sediul Taraclia) S. Uzun
Instanța de apel - (Curtea de Apel Cahul) V. Movilă, E. Dvurecenschii, N. Veleva
Instanța de recurs (Curtea de Supremă de Justiție) I. Sîrcu, G. Stratulat, D. Mardari

ÎNCHEIERE

mun. Chișinău

04 aprilie 2018

Colegiul civil, Comercial și de Contencios Administrativ al
Curtii Supreme de Justiție

în componența:

Președintele ședinței,
judecători

Iulia Sîrcu
Galina Stratulat
Dumitru Mardari

examinând cererea de revizuire înaintată de Societatea cu Răspundere Limitată „Ispan-Lux”,

în cauza civilă, la cererea de chemare în judecată înaintată de Organizația Particulară de Detectiv și de Pază „Muromeț” Societate pe Acțiuni împotriva Întreprinderii cu Capital Străin „Ispan-Lux” Societate cu Răspundere Limitată privind încasarea datoriei, împotriva deciziei Curtii Supreme de Justiție din 21 februarie 2018, prin care s-a declarat inadmisibil recursul înaintat de Societatea cu Răspundere Limitată „Ispan-Lux”,

a c o n s t a t a t :

La 05 aprilie 2017, Organizația Particulară de Detectiv și de Pază „Muromeț” Societate pe Acțiuni s-a adresat în instanța de judecată, cu cerere de chemare în judecată împotriva Societății cu Răspundere Limitată „Ispan-Lux” solicitând încasarea datoriei în mărime de 143000 lei și a dobânzii de întârziere în mărime de 5110,20 lei.

În argumentarea acțiunii a reiterat că la 14 iulie 2015 între Organizația Particulară de Detectiv și de Pază „Muromeț” Societate pe Acțiuni și Întreprinderea cu Capital Străin „Ispan-Lux” Societatea cu Răspundere Limitată a fost încheiat contractul privind acordarea serviciilor de pază.

Conform prevederilor contractuale clientul a transmis, iar paza a primit valorile materiale și tehnica care se păstrează pe suprafețe deschise, depozite și alte obiecte. Obiect al contractului a constituit serviciile de pază, fiind numite ca obiectul de pază cu indicația cerințelor spre destinația tehnică a obiectului de pază și planul schiță a pazei cu perimetrul clădirilor, depozitelor și teritoriul întreprinderii.

Prin contractul încheiat, părțile au stabilit și modalitatea de plată a serviciilor prestate, care prevede că pentru paza bunului clientul achită pazei remunerarea în sumă de 13500 lei, pentru un post.

Reclamantul relevă că începând cu 01 noiembrie 2016 pârâtul nu și-a onorat obligațiunile contractuale și astfel la 01 aprilie 2017 datoria acestuia constituie suma de

143000 lei, la fel și dobânda de întârziere în mărime de 5110,20 lei pentru neexecutarea obligațiilor de plată în termenii prevăzuți de contract.

În drept acțiunea a fost întemeiată în baza art. 512, 541,572,971, 602,619 din Codul civil.

Prin hotărârea Judecătorei Cahul, sediul Taraclia din 23 mai 2017, cererea de chemare în judecată înaintată de Organizația Particulară de Detectiv și de Pază „Muromeț” Societate pe Acțiuni, a fost admisă integral.

S-a încasat din contul Societății cu Răspundere Limitată „Ispan-Lux” în beneficiul Organizației Particulare de Detectiv și de Pază „Muromeț” Societate pe Acțiuni datoria în mărime de 143000 lei, dobânda de întârziere în mărime de 5110,20 lei și cheltuieli de plata taxei de stat în mărime de 4443,30 lei, în total suma de 152553,50 lei.

Nefiind de acord cu hotărârea primei instanțe, la 06 iunie 2017, Societatea cu Răspundere Limitată „Ispan-Lux” a declarat apel împotriva hotărârii Judecătorei Cahul, sediul Taraclia din 23 mai 2017, solicitând casarea hotărârii menționate și respingerea cererii de chemare în judecată înaintată de Organizația Particulară de Detectiv și de Pază „Muromeț” Societate pe Acțiuni.

Prin decizia Curții de Apel Cahul din 07 decembrie 2017, s-a respins apelul declarat de Societatea cu Răspundere Limitată „Ispan-Lux” și s-a menținut hotărârea Judecătorei Cahul, sediul Taraclia din 23 mai 2017.

La 20 decembrie 2017, Societatea cu Răspundere Limitată „Ispan-Lux” a declarat recurs împotriva deciziei Curții de Apel Cahul din 07 decembrie 2017 și a hotărârii Judecătorei Cahul, sediul Taraclia din 23 mai 2017, solicitând admiterea recursului, casarea hotărârilor instanțelor ierarhic inferioare și transmiterea cauzei spre rejudecare în instanța de apel.

Prin încheierea Curții Supreme de Justiție din 21 februarie 2018, s-a declarat inadmisibil recursul înaintat de Întreprinderea cu Capital Străin „Ispan-Lux” Societate cu Răspundere Limitată.

La 06 martie 2018, Întreprinderea cu Capital Străin „Ispan-Lux” Societate cu Răspundere Limitată a depus cerere de revizuire împotriva încheierii Curții Supreme de Justiție din 21 februarie 2018, solicitând admiterea cererii de revizuire, casarea încheierii instanței de recurs și examinarea în fond a cererii de recurs.

Ca temei de drept, revizuiantul a invocat prevederile art.449 lit. b) Cod de procedură civilă.

În motivare, relatează că atât instanța de apel cât și instanța de recurs au interpretat eronat normele de drept material și procesual și astfel, a îngrădit recurentului dreptul la un recurs efectiv, prevăzut de art.13 CEDO.

Revizuiantul invocă dezacordul cu decizia instanței de recurs, considerînd-o neîntemeiată.

La examinarea admisibilității recursului, instanța nu a ținut cont de temeiurile invocate, de circumstanțele esențiale ale pricinii expuse în recurs.

Încheierea instanței de recurs pronunțată în cauză este ilegală, deoarece existența împrejurărilor și actele existente combat starea de fapt, presupusă a fi constatată de instanță, stare ce a fost constată prin acte și împrejurări necunoscute la data judecării cauzei în ordine de recurs.

Revizuiantul susține că nu a semnat documente contabile, facturi fiscale pentru luna aprilie 2017 sau acte de predare-primire a serviciilor pentru luna aprilie 2017. În acest sens, la materialele dosarului lipsesc probe pertinente care ar demonstra contrariul și astfel rezultă că careva servicii nu au fost prestate, iar dispunerea nejustificată de încasarea a plății neprobate în folosul părții oponente constituie o eroare judiciară și o omisiune a instanței de judecată, care nu poate fi imputată recurentului.

O astfel de soluție este incompatibilă cu respectarea garanțiilor unui proces echitabil.

În opinia revizuientului argumentele invocate își găsesc confirmarea în prevederile art. 453 alin.1) lit.b) Cod de procedură civilă.

Cu referire la termenul de depunere a cererii de revizuire, Colegiul reține că potrivit art.450 lit.b) cererea de revizuire se depune în termen de 3 luni din ziua în care persoana interesată a luat cunoștință de circumstanțele sau faptele esențiale ale pricinii care nu i-au fost și nu puteau să-i fie cunoscute anterior, dar nu mai târziu de 5 ani de la data rămânerii irevocabile a hotărârii, încheierii sau deciziei – în cazul prevăzut la art.449 lit.b).

Curtea Supremă de Justiție a adoptat încheierea la 21 februarie 2018.

Revizuiantul a declarat cerere de revizuire la 06 martie 2018, respectiv în termenul prevăzut de lege.

Potrivit prevederilor art.451 alin.1) Cod de procedură civilă cererea de revizuire se depune în scris de persoanele menționate la art.447, ***indicându-se în mod obligatoriu temeiurile consemnate la art.449*** și anexându-se probele ce le confirmă.

În conformitate cu art. 453 alin.1) lit. a) Cod de procedură civilă după ce examinează cererea de revizuire, instanța emite unul din următoarele acte de dispoziție: a) încheierea de respingere a cererii de revizuire ca fiind inadmisibilă.

Examinînd motivele invocate de revizuent Colegiul ajunge la concluzia că cererea de revizuire urmează a fi respinsă ca fiind inadmisibilă din următoarele motive.

În conformitate cu art. 448 alin. (1) și (2) din Codul de procedură civilă, cererea de revizuire împotriva unei hotărâri sau încheieri rămase irevocabilă prin neatacare se soluționează de instanța care s-a pronunțat asupra fondului.

Instanța de recurs menționează că pentru invocarea prevederile art.449 Codul de procedură civilă, este important ca circumstanțele sau faptele prezentate ca temei de revizuire *trebuie să influențeze esențial soluția dată inițial de instanță*, în sensul că nu orice sau fapte necunoscute anterior pot servi temei de revizuire, ci doar atunci cînd sînt determinate pentru judecarea justă a cauzei.

Curtea Europeană a Drepturilor Omului a constatat că, unul din aspectele fundamentale a supremației legii *este principiul securității raporturilor juridice*, care instituie, printre altele, în cazul în care instanțele judecătorești au stabilit definitiv o chestiune, hotărârea lor nu ar trebui pusă la îndoială (cauza Brumărescu versus România para. 61 și Roșca versus Moldova, para. 24, din 22 martie 2005).

Soluția definitivă a unei instanțe judecătorești nu poate fi repusă în discuție ulterior, procesul soluționat definitiv nu mai poate fi redeschis pentru a se proceda la o nouă examinare a cauzei (CtEDO, Brumărescu c. României, 1999, para. 61, Roșca c. Moldovei, 2005, para. 24).

Revizuirea este un remediu procesual important pentru înlăturarea acelor situații excepționale care au făcut ca o hotărâre judecătorească să fie viciată chiar în substanța sa.

Colegiul constată că argumentele revizuientului, nu poate să constituie temei de

revizuire, raportat la art. 449 lit.b) Cod de procedură civilă.

Potrivit art.449 lit.b) Cod de procedură civilă revizuirea se declară în cazurile în care au devenit cunoscute unele circumstanțe sau fapte esențiale ale pricinii care nu au fost și nu au putut fi cunoscute revizuentului, dacă acesta dovedește că a întreprins toate măsurile pentru a afla circumstanțele și faptele esențiale în timpul judecării anterioare a pricinii.

Spre deosebire de recurs, care are în vedere în primul rând erorile de drept, **revizuirea vizează îndreptarea erorilor de fapt.**

Astfel, argumentele revizuentului referitoare la legalitatea și temeinicia încheierii, aplicarea legii materialele în speță, nu constituie temei de revizuire prevăzut de art. art.449 lit.b) Cod de procedură civilă.

Respectivul temei de revizuire, în speță, va constitui o ingerință asupra securității raportului juridic.

Principiul securității raporturilor juridice presupune respectul față de principiul lucrului judecat, ce și constituie principiul executării hotărârilor definitive. Acest principiu insistă asupra faptului, ca nici o parte la proces nu este în drept să solicite revizuirea unei hotărâri care este definitivă și executorie, chiar în scopul reluării procesului de judecată și o nouă soluționare a cazului.

Competența Curții Supreme este de a corecta lacunele în drept și omisiunile justiției și nici într-un caz de a efectua o reexaminare.

Potrivit par. 64 din Hotărârea Curții Constituționale nr. 4 din 01 martie 2016 privind excepția de neconstituționalitate a punctului 118 al Art. I din Legea nr. 155 din 5 iulie 2012 pentru modificarea și completarea Codului de procedură civilă al Republicii Moldova, conturat astfel, principiul securității juridice presupune ca statul să depună diligențe pentru a putea fi identificate procedurile judiciare conexe și să interzică redeschiderea unor noi proceduri judiciare referitoare la aceeași problemă.

În Hotărârea nr.16 din 25 iunie 2013, Curtea Constituțională a statuat că, problema esențială în reglementarea corectă a căilor de atac extraordinare constă în găsirea unor ”ipoteze de mijloc”, care să împace ambele cerințe, pe de o parte, principiul autorității de lucru judecat și, pe de altă parte, necesitatea pronunțării unei hotărâri judecătorești legale și întemeiate. Așadar, este necesară identificarea unor ipoteze mediane care să asigure respectarea dreptului la un proces echitabil și a principiului securității raporturilor juridice.

Colegiul constată că în speță, nu sunt întrunite cumulativ condițiile de admisibilitate a revizuirii menționate la art.449 din Codul de procedură civilă dar și de jurisprudența CEDO, care impune ca desființarea unei hotărâri judecătorești intrate în puterea lucrului judecat să nu poată interveni decât pentru „defecte fundamentale” ale hotărârii, care au devenit cunoscute instanței, numai după terminarea procesului.

Afirmațiile revizuentului țin de dezacordul acestuia cu soluția instanței de recurs prin prisma interpretării cadrului legal ce reglementează raporturile litigioase, **asa cum chiar revizuentul indică în cererea de revizuire.**

Colegiul menționează că revizuirea este o cale de retractare a hotărârii, în cadrul căreia nu se verifică legalitatea și temeinicia hotărârilor adoptate, *ci în baza unor temeieri obiective strict prevăzute de lege are loc redeschiderea procesului.*

Prin urmare, dacă nu sunt îndeplinite condițiile de admisibilitate, incluzând și motivele pe care se întemeiază, cererea de revizuire dedusă judecătii este inadmisibilă în raport cu condițiile textului.

Față de cazurile expres și limitativ prevăzute de lege, se constată că revizuietul nu a indicat nici o situație de natură a se încadra în prevederile legale menționate ***ci doar a reluat situația de fapt și apărările pe fondul cauzei față de motivele de recurs.***

Din considerentele menționate completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că cererea de revizuire declarată de Societatea cu Răspundere Limitată „Ispan-Lux” împotriva deciziei Curții Supreme de Justiție din 21 februarie 2018, urmează a fi respinsă ca inadmisibilă.

În conformitate cu prevederile art.270, 453 alin.1) lit.a) din Codul de procedură civilă, completul Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e :

Se respinge cererea de revizuire declarată de Societatea cu Răspundere Limitată „Ispan-Lux” împotriva încheierii Curții Supreme de Justiție din 21 februarie 2018.

Încheierea nu se supune nici unei căi de atac.

Președintele ședinței,

Iulia Sîrcu

judecători

Galina Stratulat

Dumitru Mardari